

nen, bl.a. ud fra et klart ønske om, at systemet i langt højere grad skal være præventivt; jeg har fået regeringens opbakning til, at Danmark i forbindelse med Lissabonprocessen argumenterer stærkt for at prioritere miljøteknologi ud fra en tankegang om, at miljø og innovation inden for miljø kan bidrage til EU's vækst og beskæftigelse, fordi miljø ikke kun er en udgift, men i den grad også er en investering i fremtiden; jeg har også givet grønt lys for, at der blev udsendt en pjece om tilpasning til klimaforandringerne, og som noget nyt, at der nu bliver igangsat et arbejde med en egentlig tilpasningsstrategi.

Det sidste, jeg så kan nå at sige her, er, at jeg har fået en ny beføjelse på jordforureningsområdet, så miljøministeren får bemyndigelse til at ændre regionernes prioritering i større jordforureningssager, lidt i forlængelse af den linje, jeg jo også lagde i forbindelse med sagen om Kærgård Plantage.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu gjorde ministeren jo desværre meget ud af at beskrive, hvordan hun er bundet på hænder og fødder af alle mulige væmmelige forlig, ja, det var ikke ministerens udtryk, men det er jo nogle forlig, som ministeren har arvet.

Vi havde jo håbet på, at der bl.a. med hensyn til vandmiljøet kunne blive rettet op på de store mangler, der f.eks. er, når det gælder, at vi har alt for mange svin på svinefarmene, til at naturen kan bære det. Jeg stiller så spørgsmål til ministeren, og så får jeg det svar, at ministeren altså først i 2009 kan tage stilling til, om det nu er et problem eller ej. Så det må køre, som det kører, til 2009, og så får vi se.

Kl. 15.15

Det var jeg lidt ked af, og derfor havde jeg jo med spænding ventet på, om der så i spørgetiden her skulle komme noget rigtig nyt. Det gjorde der så ikke, bortset fra at ministeren henviste til, at hun har en plan om at standse nedskæringerne, ikke i denne finanslov, der skal vedtages for 2005, men måske efter et valg i 2006, hvis ministeren så stadig væk er minister.

Så jeg synes, vi nu står tilbage med spørgsmålet: Hvad vil ministeren egentlig som hovedlinje? Er der tale om, at der er en ny linje? Jeg synes ikke, det ligner det, men jeg håber da, ministeren kan uddybe det.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Nu nævner spørgeren jo selv f.eks. vandmiljøplan III, og der må man sige, at den jo altså ikke

har haft mange måneder til at virke i. Og det kan jo ikke nytte noget, at hr. Keld Albrechtsen tror, at fordi der kommer en ny konservativ miljøminister, skal det være min opgave at føre den politik, han ikke kunne få flertal for her i Folketinget i foråret, hvor han altså ikke har argumenteret stærkt nok for sin politik. Sådan kan det jo ikke være.

Der er et forlig på vandmiljøplan III-området. Man har bl.a. ved evalueringen af vandmiljøplan II jo konstateret, at kvælstofudvaskningerne ved vandmiljøplan II var reduceret med 48 pct. siden midten af 1980'erne. Der er gennemført en skærpelse af den generelle regulering med den målsætning at reducere udvaskningen med yderligere 13 pct. i 2015 i forhold til 2003. Nu har man så en ny vandmiljøplan med en yderligere reduktion på 13 pct. Der sigter man så mod en balance mellem en ambitiøs generel kvælstofregulering og en supplerende regional regulering.

Det er der altså ikke noget mærkeligt i. Når vi har at gøre med virkelig langtrækkende ting, fordi det har kørt over lang tid, kan den samme regering da ikke komme efter 3-4 måneder og sige, at nu ændrer vi det forlig. Det ved hr. Keld Albrechtsen også godt.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu sagde ministeren, at jeg jo ikke kunne forlange, at ministeren allerede efter så få uger skulle kunne præsentere en hel masse resultater, der var gennemført. Det er jeg enig i, det kan vi ikke forlange.

Men det, jeg synes vi kunne forlange, var, at når regeringen præsenterer den nye minister som en ny miljøpolitisk profil, faktisk lancerer det som en kursændring, skulle der også være noget rent fysisk konkret indhold i det. Og der var vandmiljøet, synes jeg, oplagt, for vi ved jo alle sammen, det håber jeg også ministeren kan bekræfte, at f.eks. den vandmiljøplan, der blev aftalt i foråret, jo ikke kunne sikre gennemførelsen af EU's vandrammedirektiv i Danmark. Det ved vi jo godt, det mål kan jo ikke nås, og det skal nås til 2009. Og først i 2009, siger ministeren nu, vil hun vurdere situationen. Der kunne et nyt signal jo være: Jeg vil som minister sikre, at vi når målet i 2009, dvs. tage de nødvendige skridt nu.

Her vil jeg da så godt spørge: Var det en mulighed, at ministeren så kunne komme med den melding?